

BJØRN F. RØRVIK & PER DYBVIG

CAFÉ STAARTPUNT

Vertaling
Edward van de Vendel

Op een dag zat Vos voor zijn hol door een plakboek te bladeren toen Varkentje met de rechte staart langsleiep.

‘Wat is dat voor boek?’ vroeg Varkentje.

‘Dat is mijn staartverenverzameling,’ zei Vos trots. ‘Kijk, ik heb er twee, en deze ene is echt heel erg zeldzaam.’

Vos liet het plakboek met de staartveren zien. Het waren veren van twee verschillende soorten vogels: kip en vreemde kip.

‘Kip en vreemde kip,’ zei Varkentje, ‘heb je alleen deze twee? Die van die vreemde kip ziet er meer uit als een gewone eksterveer.’

Vos was beledigd. ‘Als je ze niet mooi vindt, hoef je ze ook niet te zien,’ zei hij, en hij klapte zijn plakboek dicht.

Varkentje kreeg meteen spijt.

‘Het is een mooie verzameling,’ zei hij. ‘Maar ik bedoel: misschien is het niet een heel grote verzameling? Er kunnen nog meer veren bij.’

Vos zuchtte. Eerlijk gezegd had Varkentje gelijk. Er zaten nog heel veel lege bladzijden in het plakboek.

‘Staartveren verzamelen is een lastige hobby,’ klaagde Vos. ‘Je moet niet denken dat de vogels gewoon maar naar je toe komen en je hun staartveer geven.’

HEB JE ALLEEN
DEZE TWEE?

Varkentje krabde even aan zijn snuit.

‘Ik zag vandaag een paar vogels die echt prachtige staartveren hadden,’ zei hij.

‘Waar dan?’ vroeg Vos.

‘In de oude eik, verderop in het veld,’ zei Varkentje.

‘Zitten ze op de onderste takken?’ vroeg Vos.

‘Ze zitten onder en boven en boven en onder,’ zei Varkentje. ‘Ze zitten waar ze altijd zitten, als ze in een boom zitten.’

‘Dus er zitten er een paar onderaan,’ mompelde Vos. ‘Wacht...’

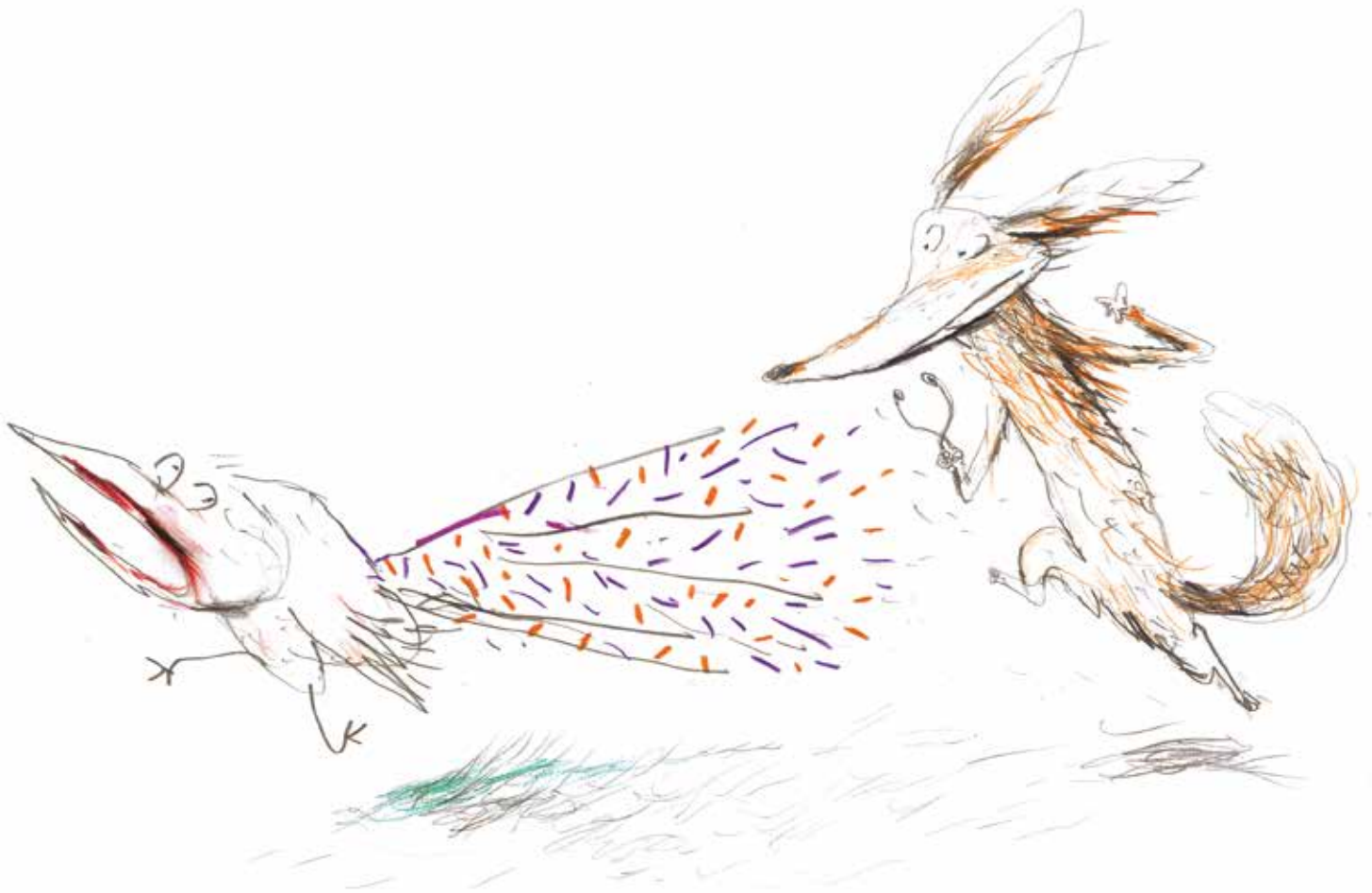
Vos ging zijn hol in en kwam er weer uit met een worstentang.

‘Wat is DAT voor ding?’ vroeg Varkentje.

‘Een grijper,’ zei Vos. ‘Een grijper die ik beneden bij de beek heb gevonden. Die wordt vast gebruikt om vissen mee te vangen. Je steekt hem in het water, kijk, zo, en als er dan een vis voorbijkomt grijp je hem met dit ding.’

Varkentje bekeek de grijper. Hij vond hem er gevaarlijk uitzien, maar Vos zei dat een grijper het beste gereedschap was als je staartveren wilde verzamelen.

‘We sluipen gewoon door het gras, zonder dat de vogels ons zien, en dan trekken we de staartveren uit met de grijper,’ zei Vos. ‘Supersimpel!’

‘Maar net zei je nog dat staartveren verzamelen zo lastig was,’ zei Varkentje verbaasd.

‘Toen had ik dat met die grijper nog niet bedacht,’ zei Vos. ‘Met een grijper is het makkelijk.’

Vos en Varkentje pakten de grijper mee en slopen ervandoor.

Ze konden aan de rand van het bos al zien dat de oude eik vol met vogels zat.

‘Wat voor vogels zijn het eigenlijk?’ vroeg Varkentje.

‘Trekvogels,’ antwoordde Vos. ‘Allerlei soorten!’

Hij noemde ze op voor Varkentje. Er waren soepkoekoeken, struikelvinken, geinvogels en Russische baardvogels.

‘En die grijze daar?’ vroeg Varkentje.

‘Na-aapganzen,’ zei Vos. ‘Ze zijn heel klein en allemaal hetzelfde, daarom zijn het dus na-aapganzen. Maar nu moet je stil zijn, anders ontdekken ze ons.’

Ze slopen wat dichterbij.

‘En dat kleintje daar helemaal bovenin met die dunne pootjes, die die piepgeluiden maakt?’ fluisterde Varkentje.

‘Dat is de piepstengel,’ fluisterde Vos. ‘Maar die krijgen we niet te pakken, want die zit te hoog. Bovendien is hij heel schuw.’

neeps

hoi!